

Indholdsfortegnelse

Senere ændringer til forskriften

[Se detaljeret overblik](#)

[LOV nr 316 af 05/05/2000](#)

[LBK nr 554 af 21/06/2000](#)

[LBK nr 538 af 15/06/2004](#)

Ændrer i/ophæver

[Se detaljeret overblik](#)

[LBK nr 587 af 29/09/1988](#)

[LBK nr 594 af 26/06/1996](#)

[LBK nr 39 af 20/01/1998](#)

Sagsforløb 1998/1 LF 20

Vedtaget

[Skriftlig fremsættelse](#)

[Lovforslag som fremsat](#)

[Udvalgsarbejde](#)

[Betænkning over lovforslag](#)

[Lovforslag som vedtaget](#)

Lov

Yderligere dokumenter

Alle bekendtgørelser m.v. og cirkulærer m.v. til denne lov

Afgørelser truffet i henhold til denne lov

Beretninger fra ombudsmanden, der anvender denne retsforskrift

HISTORISK

LOV nr 900 af 16/12/1998

Erhvervsministeriet

Yderligere oplysninger

Lov om sikkerhed til søs¹⁾

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1

Lovens anvendelse på danske og udenlandske skibe

§ 1. Loven finder anvendelse på danske skibe. For krigsskibe og troppetransportskibe finder dog alene kapitel 3 og § 17, stk. 3, anvendelse.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at loven og de i medfør af denne udstedte forskrifter helt eller delvis skal finde anvendelse på udenlandske skibe i dansk havn, på dansk søterritorium, i de eksklusive økonomiske zoner samt på dansk kontinentalsokkelområde og fiskeriterritorium.

Kapitel 2

Forskrifter vedrørende skibes bygning, udstyr og drift m.v.

§ 2. Ethvert skib skal være bygget og udstyret og skal drives således, at menneskeliv på søen er sikret fuldt betryggende, og således, at det er egnet til det formål, det til enhver tid er bestemt for. Der skal tages mest muligt hensyn til beskyttelse af havet mod forurening.

Stk. 2. Skibet skal være forsynet med navigeringsmidler, maskinanlæg, radioanlæg, redningsmateriel, lægemidler samt brandsikrings- og brandslukningsmidler i et sådant omfang, at de ombordværende, skibet og ladningen er sikret bedst muligt.

Stk. 3. Skibets arbejdssteder og opholdsrum m.v. skal være indrettet således, at der tages mest muligt hensyn til sikkerheden og sundhedstilstanden om bord og de ombordværendes velbefindende samt deres beskyttelse mod skadelige påvirkninger.

Stk. 4. Skibet skal være forsynet med konstruktionsmæssige og tekniske indretninger til beskyttelse af havet mod forurening.

§ 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om skibes bygning, udstyr og drift, herunder om,

1) hvornår og efter hvilke retningslinjer et skib skal synes, eftersyn, godkendelse og afprøvning af materiel, krav, der skal stilles til skibes stabilitet, lastelinjer og dybgangsmærker, og rederens og skibsførerens pligter i forbindelse hermed,

2) hvilke love, forskrifter, certifikater og skibsbøger, herunder skibsjournaler og -planer i forbindelse med forebyggelse af forurening fra skibe, samt tilsynsbøger der skal være om bord, og om autorisation, indretning og førelse af bøgerne, samt om, hvilke opslag der skal være anbragt om bord,

3) hjælpemidler og materialer, om disses indretning og mærkning, anvendelse, vedligeholdelse og pasning, om sikkerhedsarbejdet, om arbejdsgiverens pligter i forbindelse med de sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold, hvorunder arbejde om bord, som ikke er omfattet af lov om arbejdsmiljø, skal udføres,

4) skibets sikkerheds-, brand- og redningstjeneste, sundhedsforholdene og renligheden om bord, sygdomsbehandlernes sundhedsuddannelse, arbejdsmedicinske undersøgelser, udgifternes afholdelse i forbindelse hermed, samt arbejdsgiverens og arbejdstagerens pligter i denne forbindelse,

5) ansvarsområdet for skibsofficerer og andre om bord, der har ledende stillinger,

6) forebyggelse mod at få blindpassagerer om bord samt behandlingen af blindpassagerer om bord,

7) mærkning, lastning, transport og losning af farligt gods og anden ladning, der kræver særlige foranstaltninger af hensyn til skibets og menneskelivs sikkerhed og beskyttelse af havet mod forurening, og

8) transport af levende dyr.

§ 4. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om levering, markedsføring og fremstilling af fritidsfartøjer, skibsudstyr, personlige værnemidler og andre produkter, som anvendes om bord i skibe.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om forhold, som afsenderen skal iagttage ved transport af gods til søs.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter regler om undersøgelse af ulykker til søs, der vedrører danske skibe, samt ulykker til søs med anden tilknytning til Danmark, herunder om

- 1) meldepligt og fjernelse af vrugdele i forbindelse med søulykker med henblik på at sikre undersøgelsesmulighederne,
- 2) samarbejde med udenlandske myndigheder og
- 3) begrænsning i adgangen til aktindsigt, indtil undersøgelsen er afsluttet.

Stk. 4. Søfartsstyrelsen kan påbyde, at den, der markedsfører et fartøj eller et produkt som nævnt i stk.1, og som anvendt i overensstemmelse med sin bestemmelse kan frembyde fare for sikkerhed, sundhed eller miljø, skal træffe de nødvendige foranstaltninger til afværgelse heraf. Det kan herunder påbydes,

- 1) at levering eller markedsføring af de pågældende fartøjer eller produkter skal standses, og
- 2) at de pågældende produkter eller fartøjer skal tilbagekaldes fra markedet.

§ 5. For skibe, hvis køl er lagt, eller som er på tilsvarende konstruktionsstadium, på det tidspunkt da nye regler udstedt efter §§ 3 og 4 træder i kraft, kan det fastsættes, at de nye regler ikke eller ikke i fuldt omfang skal finde anvendelse. Der skal herved tages rimeligt hensyn til beskyttelse af havet mod forurening, sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold samt skibets art og anvendelse.

Stk. 2. For skibe under 20 BRT eller med en bruttotonnage på under 20 og for bevaringsværdige skibe kan der fastsættes lempeligere regler, der fraviger bestemmelserne i § 2.

Kapitel 3

Forholdsregler for sejladsen m.v.

§ 6. Erhvervsministeren kan fastsætte regler, træffe foranstaltninger og meddele generelle og konkrete forbud eller påbud til sikring af sejladsen, overholdelse af orden og forebyggelse af fare samt til forebyggelse af, at der lægges den frie sejlads hindringer i vejen, herunder om

- 1) forbud mod sejlads, fiskeri, ankring og dykning i særlige områder,
- 2) søvejsregler, fartrestriktioner og ruteforløb,
- 3) anvendelse af lods,
- 4) meldesystemer og rutesystemer, radarovervågning og anvendelse af afviserfartøjer,
- 5) godkendelse af hurtigfærger,
- 6) broer,
- 7) beskyttelse af søkabler og undersøiske rørledninger,
- 8) oprettelse af zoner til overholdelse af orden og forebyggelse af fare omkring havanlæg og i forbindelse med anlægsarbejder,
- 9) vagthold i skibe og
- 10) bistand til redning af menneskeliv på søen.

§ 7. Erhvervsministeren kan pålægge enhver fører af skib under dansk flag igennem optagelse og videresendelse af meteorologiske observationer at bidrage til opretholdelse af en vejrtjeneste i et sådant omfang, som kræves af hensyn til sejladssikkerheden.

Stk. 2. Trafikministeren træffer efter forhandling med erhvervsministeren de fornødne foranstaltninger til Danmarks medvirken ved opretholdelsen af en international vejrtjeneste til betryggelse af skibsfarten.

§ 8. Når forholdene gør det påkrævet, etableres der efter forsvarsministerens nærmere bestemmelse navigationssystemer og afmærkning til hjælp for pladsbestemmelse og sejlads i dansk afmærkningsområde.

Stk. 2. Etablering og vedligeholdelse af navigationssystemer og afmærkning til hjælp for pladsbestemmelse og sejlads i hoved- og gennemsejlingsfarvande samt til sikker ankerplads udføres for statens regning ved Farvandsvæsenets foranstaltning.

Stk. 3. Navigationssystemer og afmærkning, der ikke er omfattet af stk. 2, udføres og vedligeholdes af vedkommende havnevæsen, brobestyrelse m.v., der tillige afholder udgifterne i forbindelse hermed.

Stk. 4. Spørgsmål om afgrænsning mellem stk. 2 og 3 afgøres af forsvarsministeren.

Kapitel 4

Almindelige pligter

§ 9. Rederen skal sørge for, at fejl eller mangler, som vedkommende bliver bekendt med, udbedres, og skal påse, at skibet gennemgår de lovpligtige syn og er forsynet med gyldige certifikater. Rederen skal tillige sikre, at skibsføreren har mulighed for at opfylde de forpligtelser, der påhviler denne.

§ 10. Skibsføreren skal sørge for, at skibet er i sikkerheds- og sundhedsmæssigt forsvarlig stand, og at arbejdet om bord kan tilrettelægges således, at det kan udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt forsvarligt. Skibsføreren skal tillige sørge for, at foreskrevne konstruktionsmæssige og tekniske indretninger til beskyttelse af havet mod forurening er i forsvarlig stand og kan benyttes efter formålet.

§ 11. Den, der leder arbejdet om bord, skal sørge for, at de ansatte er tilstrækkeligt beskyttet mod ulykkestilfælde og sundhedsfarlig påvirkning og skal ved instruktion og tilsyn sikre, at arbejdet udføres på forsvarlig måde under hensyn til ulykkes- og sundhedsrisikoen.

§ 12. De ansatte om bord skal medvirke til, at de foranstaltninger, der er truffet for at sikre mod ulykker eller skadelige påvirkninger, virker efter deres hensigt.

§ 13. Det påhviler enhver ombordværende at respektere de sikkerhedsforanstaltninger, som træffes om bord af hensyn til skibets sødygtighed og de ombordværendes sikkerhed.

Kapitel 5

Tilbageholdelse og anløbsforbud

§ 14. Er det som følge af fejl eller mangler ved skrog, maskineri, sikkerhedsudstyr, placering af ballast og ladning, bemanning eller af andre grunde forbundet med fare for ombordværendes sikkerhed eller sundhed eller fare for forurening af havet at lade et skib gå til søs eller fortsætte sejladsen, kan Søfartsstyrelsen tilbageholde skibet.

Stk. 2. Søfartsstyrelsen kan endvidere tilbageholde et skib, hvis skibet mangler foreskrevne certifikater, eller såfremt rederen, føreren eller den, der handler på disses vegne, lægger Søfartsstyrelsen hindringer i vejen for en forsvarlig udøvelse af dens pligter.

Stk. 3. Afgørelsen om skibets tilbageholdelse skal snarest muligt meddeles føreren eller rederen med oplysning om grunden til tilbageholdelsen og om de vilkår, hvorunder frigivelse kan finde sted. Søfartsstyrelsen kan betinge frigivelsen af et skib af, at udstederen af skibets certifikater har kontrolleret og bekræftet, at certificeringen kan opretholdes.

Stk. 4. Søfartsstyrelsen kan foranledige, at der træffes forholdsregler til at hindre skibets afgang. I udlandet kan afgørelsen om tilbageholdelse anmeldes til den stedlige danske repræsentation, der efter anmodning fra Søfartsstyrelsen kan foranledige, at der træffes forholdsregler til at hindre skibets afgang.

§ 15. I tilslutning til en tilbageholdelse efter § 14 kan Søfartsstyrelsen udstede forbud mod, at et skib anløber danske havne, såfremt

- 1) skibet afsejler eller fortsætter sin sejlads på trods af tilbageholdelsen,
- 2) skibet undlader at anløbe et reparationsværft, som udpeges efter aftale med Søfartsstyrelsen, med henblik på at udbedre de forhold, som førte til tilbageholdelsen, eller
- 3) et skib, der er tilbageholdt alene som følge af manglende ISM-certificering, får ophævet tilbageholdelsen uden at være certificeret.

Stk. 2. Søfartsstyrelsen kan efter anmodning fra et andet land udstede forbud mod anløb af danske havne, når et skib mangler foreskrevet ISM-certifikat eller har overtrådt bestemmelser for en tilbageholdelse, som er meddelt af det pågældende land.

Stk. 3. Når der er udstedt et anløbsforbud over for et skib, kan Søfartsstyrelsen give tilladelse til anløb af en bestemt dansk havn, hvis skibets fortsatte sejlads indebærer risiko for tab af menneskeliv, skade på havmiljøet, eller hvis bydende nødvendige sikkerhedshensyn gør det påkrævet, eller med henblik på at afhjælpe fejl og mangler.

Stk. 4. Søfartsstyrelsen ophæver et anløbsforbud, når de forhold, som førte til anløbsforbudet, er bragt i orden, jf. dog § 24, stk. 4.

§ 16. Kun de medarbejdere i Søfartsstyrelsen, som er bemyndiget dertil, kan tilbageholde skibe, jf. § 14, stk. 1 og 2. Havnefogder (havnemestre) kan dog af Søfartsstyrelsen bemyndiges til foreløbigt at tilbageholde et skib.

Stk. 2. Søfartsstyrelsen kan informere andre lande og offentliggøre oplysninger om skibe, der er blevet tilbageholdt eller er meddelt anløbsforbud, herunder om navnet på skibets klassifikationsselskab og årsagen til tilbageholdelsen eller anløbsforbudet.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om Søfartsstyrelsens tilbageholdelse af skibe og meddelelse af anløbsforbud, herunder om underretning af politi og havnemyndigheder m.v.

Stk. 4. Søfartsstyrelsens afgørelse om tilbageholdelse af et skib og anløbsforbud kan af vedkommende rederi indbringes for Tilbageholdelsesnævnet.

Kapitel 6

Tilsyn m.v.

§ 17. Erhvervsministeren er øverste administrative myndighed i spørgsmål vedrørende denne lov, jf. dog stk. 3, § 7, stk. 2, § 8 og § 21, stk. 2.

Stk. 2. Søfartsstyrelsen varetager administrationen af denne lov, jf. dog § 7, stk. 2, og § 8, og har til opgave at

- 1) påse, at loven og de i medfør heraf fastsatte regler, påbud og forbud overholdes,
- 2) godkende skibes anvendelse, herunder det tilladte fartsområde og passagerantal, og i forbindelse hermed udstede de fornødne certifikater og anden dokumentation og
- 3) holde sig orienteret om den tekniske og sociale udvikling inden for lovens område og medvirke til sikkerheds-, sundheds- og miljømæssige forbedringer af skibe samt deres udstyr og drift.

Stk. 3. Forsvarsministeren kan fastsætte regler om sikkerhed og sundhed for de i § 1, stk. 1, 2. pkt., nævnte skibe. Tilsyn med overholdelsen af de i 1. pkt. nævnte regler føres af forsvarsministeren.

Stk. 4. Forsvarsministeren fører kontrol med navigationssystemer og afmærkning og kan efter forhandling med erhvervsministeren fastsætte nærmere regler herom, herunder om reglernes anvendelse på udenlandske skibe.

Stk. 5. Erhvervsministeren kan bemyndige Søfartsstyrelsen til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt erhvervsministeren. Tekniske forskrifter, som Søfartsstyrelsen udsteder i henhold til sådan bemyndigelse, kundgøres i Meddelelser fra Søfartsstyrelsen.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan i øvrigt efter aftale med vedkommende minister fastsætte regler om Søfartsstyrelsens samarbejde med andre offentlige myndigheder og beslutte, at erhvervsministerens og Søfartsstyrelsens beføjelser efter loven udøves af andre offentlige myndigheder.

Stk. 7. Henlægger erhvervsministeren sine beføjelser efter loven til Søfartsstyrelsen eller anden offentlig myndighed, kan ministeren fastsætte regler om klageadgangen, herunder at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 18. Søfartsstyrelsen kan påbyde, at forhold, der strider mod loven eller regler eller afgørelser i medfør af loven, skal bringes i orden straks eller inden en nærmere fastsat frist.

§ 19. Søfartsstyrelsens medarbejdere har, hvis det skønnes nødvendigt i forbindelse med deres hverv, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at gå om bord i ethvert skib, der er omfattet af loven, for at udføre deres opgaver. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for skibe under bygning.

Stk. 2. Det påhviler såvel skibets reder, fører og maskinchef som enhver, der handler på dissens vegne, at yde Søfartsstyrelsen den nødvendige bistand ved dens undersøgelser og give enhver oplysning i forbindelse hermed.

Stk. 3. Søfartsstyrelsens medarbejdere skal ved udførelsen af hvervet drage omsorg for, at skibet ikke unødigt opholdes, og at arbejdet om bord ikke unødigt vanskeliggøres.

§ 20. Poli*t*i, toldmyndigheder, arbejdstilsyn og havnemyndigheder, som får kendskab til forhold, der strider mod denne lov eller regler fastsat i medfør af loven, skal underrette Søfartsstyrelsen herom. Vedkommende myndighed kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 2. En læge, der konstaterer eller får mistanke om, at en person har været udsat for skadelige påvirkninger i forbindelse med sit arbejde om bord i et skib, skal underrette arbejdstilsynet herom. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om pligt til anmeldelse af arbejdsulykker, forgiftningstilfælde, erhvervssygdomme og andre forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning.

Kapitel 7

Tilbageholdelsesnævnet

§ 21. Erhvervsministeren nedsætter Tilbageholdelsesnævnet, der består af en formand, der skal opfylde de almindelige betingelser for at kunne blive dommer, samt et antal medlemmer med teknisk eller nautisk sagkundskab. For hvert af medlemmerne kan udpeges stedfortrædere.

Stk. 2. Tilbageholdelsesnævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter nævnets forretningsorden.

Kapitel 8

Klassifikationsselskaber m.v.

§ 22. Erhvervsministeren kan på nærmere angivne vilkår autorisere klassifikationsselskaber, andre virksomheder eller enkeltpersoner til på Søfartsstyrelsens vegne og med ansvar over for denne at foretage syn af skibe, herunder at foretage beregninger, undersøgelser og opmålinger af skibe, samt at udstede certifikater.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan på nærmere angivne vilkår autorisere virksomheder eller enkeltpersoner til med ansvar over for Søfartsstyrelsen at foretage godkendelsesarbejde samt undersøgelser af og prøver med skibe, skibsudstyr og andre produkter, der skal være godkendt af Søfartsstyrelsen.

Stk. 3. Søfartsstyrelsen er ikke forpligtet til selv at udføre syn og foretage godkendelser, der er omfattet af en autorisation, som er udstedt i medfør af stk. 1 eller 2.

Stk. 4. Når der udstedes autorisation i medfør af stk. 1 eller 2, kan Søfartsstyrelsen, såfremt den, der autoriseres, ønsker det, indgå aftale om begrænsning af den autoriseredes ansvar for skader, der indtræffer på grund af simpel uagtsomhed under udførelse af de opgaver, som autorisationen omfatter.

§ 23. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skibe med en længde på 45 m og derover skal være optaget i registeret hos et autoriseret klassifikationsselskab.

Kapitel 9

Betaling og sikkerhedsstillelse i forbindelse med afholdelse af syn og tilbageholdelser

§ 24. Syn af skibe, der foretages af Søfartsstyrelsen, er gratis, jf. dog stk. 2 og 4 samt § 25, 2. pkt.

Stk. 2. Stk. 1 omfatter ikke

- 1) syn og godkendelser m.v., som foretages af Søfartsstyrelsen, selv om de er omfattet af en autorisation meddelt i henhold til § 22,
- 2) syn, som foretages af Søfartsstyrelsen, fordi der er givet fritagelse fra regler fastsat i medfør af § 23 om optagelse i klassifikationsselskabers registre,
- 3) syn, der efter anmodning udføres uden for sædvanlig arbejdstid,

4) første hovedsyn af skibe, som foretages i udlandet, samt andre syn, der efter anmodning foretages i udlandet, eller

5) aftalte syn, der ikke har kunnet påbegyndes, må afbrydes eller ikke har kunnet afsluttes inden for en fastsat normtid på grund af værftets, rederiets eller disses repræsentanters forhold.

Stk. 3. De i §§ 22 og 23 nævnte klassifikationsselskaber, andre virksomheder og enkeltpersoner kan kræve betaling for deres arbejde.

Stk. 4. Såfremt der ved inspektion af et udenlandsk skib er konstateret fejl, som gør tilbageholdelse af skibet berettiget, kan Søfartsstyrelsen opkræve betaling for inspektionen. Tilbageholdelsen ophæves ikke, før der er sket fuldstændig betaling eller stillet sikkerhed herfor.

§ 25. Erhvervsministeren fastsætter regler om normtider for lovpligtige syn af skibe og om betaling for de i § 24, stk. 2 og 4, nævnte syn m.v. Erhvervsministeren fastsætter endvidere regler om betaling for ikke lovpligtige syn og syn, der foretages på udenlandske skibe, herunder skibe under bygning, samt om betaling for godkendelse af skibsudstyr eller af fartøjer.

Kapitel 10

Skibstilsynsrådet

§ 26. Erhvervsministeren nedsætter Skibstilsynsrådet, der

- 1) rådgiver Erhvervsministeriet og Søfartsstyrelsen vedrørende sikkerhed til søs,
- 2) følger udviklingen inden for lovens område og
- 3) fremsætter ønsker og forslag vedrørende lovgivningen om sikkerhed til søs og den dertil knyttede administration.

Stk. 2. Skibstilsynsrådet består af en af ministeren udnævnt formand samt i øvrigt af et af ministeren nærmere fastsat antal medlemmer omfattende repræsentanter for rederne, de søfarende og skibsværfterne. Ministeren kan udpege repræsentanter for andre erhverv som medlemmer.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter rådets forretningsorden.

Kapitel 11

Arbejdsmiljøråd og arbejdsmiljøtjenester

§ 27. Erhvervsministeren kan oprette arbejdsmiljøråd, som har til formål at fremme de ansattes sikkerhed og sundhed om bord. Arbejdsmiljørådene sammensættes med et ligeligt antal repræsentanter for arbejdstagere om bord og arbejdsgivere for disse. Skibstilsynsrådet fastsætter regler om udvælgelse af medlemmer til arbejdsmiljørådene.

Stk. 2. Til varetagelse af sikkerheds- og sundhedsarbejdet for personer, der arbejder om bord, opretter arbejdsmiljørådene en arbejdsmiljøtjeneste under deres område.

Stk. 3. Erhvervsministeren yder tilskud til konsulenttjeneste for arbejdsmiljørådene samt til arbejdsmiljøtjenesternes rejser til skibe, som befinder sig uden for Danmark.

Stk. 4. Erhvervsministeren fastsætter regler om arbejdsmiljørådernes og arbejdsmiljøtjenesternes opbygning, opgaver, funktioner og finansiering.

Kapitel 12

Straffebestemmelser

§ 28. Med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 1 år straffes den, der

- 1) overtræder §§ 9-13 eller 19, stk. 2, og
- 2) den, der ikke efterkommer påbud eller forbud, der er meddelt i henhold til loven eller i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven.

§ 29. Den, der foranlediger grundstødning, forlis eller anden søulykke ved grov fejl eller grov forsømmelse i tjenesten, straffes med bøde eller hæfte, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Det samme gælder, hvis den pågældende gentagne gange ved fejl eller forsømmelse foranlediger en sådan begivenhed.

Stk. 2. Den skibsfører, der på grov måde eller gentagne gange navigerer eller behandler skibet i strid med godt sømandskab, straffes med bøde eller hæfte. Den skibsfører, der undlader at gøre sig bekendt med de påbud og forskrifter, der gælder for skibsfarten i de farvande, skibet besejler, og på de steder, som skibet anløber, straffes med bøde eller hæfte.

Stk. 3. Har den, der fører et skib eller i øvrigt udfører arbejde om bord i et skib i en stilling af væsentlig betydning for sikkerheden, nydt spiritus eller andre rusmidler i et sådant omfang, at vedkommende er ude af stand til at udføre sin tjeneste på fuldt betryggende måde, straffes den pågældende med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 2 år, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 4. Under skærpende omstændigheder kan retten til at gøre tjeneste som skibsfører, styrmand eller maskinmester ved dom frakendes for et bestemt tidsrum indtil 5 år eller for bestandig. Anklagemyndigheden sender i så fald vedkommendes sønæringsbevis og udskrift af dommen til Erhvervsministeriet. Erhvervsministeren kan, når 5 år er forløbet efter endelig dom, tilbagegive den frakendte ret.

Stk. 5. Frakendes en skibsfører, styrmand eller maskinmester retten til at gøre tjeneste, bestemmes det ved dommen, henholdsvis om skibsføreren kan gøre tjeneste som styrmand, og om styrmanden eller maskinmesteren kan gøre tjeneste i stilling af lavere grad. Erhvervsministeren meddeler ham i så fald fornødent sønæringsbevis. Delvis frakendelse kan dog ikke finde sted ved overtrædelser efter stk. 3.

Stk. 6. Skønner politiet ved overtrædelser efter stk. 3, at betingelserne for at frakende en person retten til at føre skib eller gøre tjeneste som styrmand eller maskinmester foreligger, kan det midlertidigt fratage ham denne ret, dog at vedkommende dommer, inden spørgsmålet endeligt afgøres ved dommen, kan ophæve den af politiet trufne bestemmelse. Afsiges der frifindende dom i 1. instans og dommen påankes af anklagemyndigheden, kan denne, hvor forholdene særligt taler for at opretholde fratagelsen af retten til at føre skib eller gøre tjeneste som styrmand eller maskinmester under anken, indbringe spørgsmålet for appelinstansen, der træffer afgørelse herom ved kendelse.

§ 30. Forsømmer skibsføreren i tilfælde af skibssammenstød, eller hvor skibet ved sin sejlads eller på lignende måde forårsager skade på et andet skib eller ombordværende personer eller gods, så vidt det kan ske uden særlig fare for eget skib, dets besætning og passagerer, at yde det andet skib og dets besætning og passagerer al hjælp, som er mulig og fornøden til frelse fra den opståede fare, samt til at opgive sit eget skibs radiokaldesignal, navn og hjemsted såvel som sted eller havn, hvorfra det kommer, og hvortil det er bestemt, straffes den pågældende med bøde eller hæfte.

Stk. 2. Den, der med forsæt til at unddrage sig tjenesten, undlader at indfinde sig om bord i rette tid eller forlader skibet, straffes med bøde eller hæfte, hvis vedkommende indså eller burde indse, at rømning ville medføre fare for menneskeliv eller skibet.

§ 31. Straffen efter § 29, stk. 1 og 2, kan stige til fængsel i indtil 1 år, såfremt der foreligger skærpende omstændigheder, jf. § 32, stk. 1 og 2, og til fængsel i indtil 2 år, såfremt overtrædelser er begået forsætligt. Straffen efter §§ 28 og 30 kan stige til hæfte eller fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelser er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed.

§ 32. Ved straffens udmåling skal det betragtes som en skærpende omstændighed, at der

- 1) ved overtrædelser er sket skade på liv eller helbred eller fremkaldt fare herfor,
- 2) tidligere er afgivet forbud eller påbud for samme eller tilsvarende forhold eller
- 3) ved overtrædelser er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre.

Stk. 2. Det skal betragtes som en særlig skærpende omstændighed, at der for unge under 18 år er sket skade på liv eller helbred eller fremkaldt fare herfor, jf. stk. 1, nr. 1.

Stk. 3. Sker der ikke konfiskation af udbytte, som er opnået ved overtrædelser, skal der ved udmåling af bøde, herunder tillægsbøde, tages særligt hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel.

Stk. 4. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde, hæfte eller fængsel i indtil 1 år. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til hæfte eller fængsel i indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som nævnt i stk. 1.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 13

Ikrafttræden m.v.

§ 33. Loven træder i kraft den 1. marts 1999.

§ 34. Lov om skibes sikkerhed m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 594 af 26. juni 1996, og lov om skibsfartens betryggelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 587 af 29. september 1988, ophæves samtidig.

Stk. 2. Regler udstedt i medfør af de i stk.1 nævnte love forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 3. Overtrædelse af de i stk. 2 nævnte regler straffes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 4. Certifikater og andre dokumenter udstedt i medfør af de i stk. 1 nævnte love bevarer deres gyldighed indtil udløbet af den i dokumentet fastsatte frist.

§ 35. I søloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 39 af 20. januar 1998, ophæves §§ 164, 510, 511 og 512.

§ 36. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de ændringer, der følger af de særlige færøske og grønlandske forhold.

Givet på Christiansborg slot, den 16. december 1998

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

Margrethe R.

/Pia Gjellerup

Officielle noter

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af:

Rådets direktiv nr. 89/39/EØF, EFT 1989; L 183 s. 1 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet.

Rådets direktiv nr. 89/655/EØF, EFT 1989; L 393 s. 13 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet, (andet særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), som ændret ved Rådets direktiv 95/63/EF, EFT 1995, L 335 s. 28.

Rådets direktiv nr. 89/656/EØF, EFT 1989, L 393 s. 18 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af personlige værnemidler under arbejdet, (tredje særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/39/EØF).

Rådets direktiv nr. 89/686/EØF, EFT 1989, L 399 s. 18 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om personlige værnemidler, som ændret ved Rådets direktiv nr. 93/68/EØF, EFT 1993, L 220 s. 1 og nr. 93/95/EØF, EFT 1993, 276 s. 11.

Rådets direktiv nr. 90/269/EØF, EFT 1990, L 156 s. 9 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med manuel håndtering af byrder, som kan medføre risiko for især ryg- og lændeskader hos arbejdstagerne (fjerde særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF).

Rådets direktiv nr. 90/394/EØF, EFT 1990, L 196 s. 1 om beskyttelse af arbejdstagere mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer (sjette særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), som ændret ved Rådets direktiv 97/42/EF, EFT 1997, L 179 s. 4.

Rådets direktiv nr. 91/383/EØF, EFT 1991, L 206 s. 19 om supplering af foranstaltningerne til forbedring af sikkerheden og sundheden på arbejdsstedet for arbejdstagere, der har et tidsbegrænset ansættelsesforhold eller et vikaransættelsesforhold.

Rådets direktiv nr. 91/628/EØF, EFT 1991, L 340 s. 17, om transport af levende dyr, som ændret ved Rådets direktiv 95/29/EF, EFT 1995, L 148 s. 52.

Rådets direktiv nr. 92/58/EF, EFT 1992, L 245 s. 23 om minimumsforskrifter for signalgivning i forbindelse med sikkerhed og sundhed under arbejdet (niende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, direktiv 89/391/EØF).

Rådets direktiv nr. 92/85/EØF, EFT 1992, L 348 s. 1 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, der er gravide, som lige har født hjemme eller som ammer (tidende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF).

Rådets direktiv nr. 93/103/EF, EFT 1993, L 307 s. 1 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed under arbejdet om bord på fiskerfartøjer (trettende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/39/EØF)

Rådets direktiv nr. 94/25/EF, EFT 1994, L 164 s.15 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fritidsfartøjer

Rådets direktiv nr. 94/57/EF, EFT 1994, L 319 s. 20 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn på skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed, som ændret ved kommissionens direktiv 97/58/EF EFT 1997, L 274 s. 8.

Rådets direktiv nr. 95/21 EF, EFT 1995, L 157 s. 1 om håndhævelse over for skibe, der anløber Fællesskabets havne og sejler i internationale farvande under medlemsstaternes jurisdiktion, af internationale standarder for skibes sikkerhed, for forureningsforebyggelse samt leve- og arbejdsvilkår om bord, som ændret ved Rådets direktiv 98/25/EF, EFT 1998, L 157 s. 1 og Kommissionens direktiv 98/42/EF, EFT 1998, L 133 s. 19.

Om

Retsinformation.dk er indgangen til det fælles statslige retsinformationssystem, der giver adgang til alle gældende love, bekendtgørelser og cirkulærer m.v. Der er også adgang til Folketingets dokumenter og beretninger fra Folketingets Ombudsmand. På retsinformation.dk anvendes der ikke cookies.

Besøg også

Vælg site

▼

[Om Retsinformation](#) | [Kontakt](#) | [FAQ](#) | [Om ELI](#) | [API](#) | [Tilgængelighedserklæring](#)